

G H I M P E L E

Un exemplar

Acastă foae ese odată pe septemână

DUMINECA

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11 și la Administrațiunea diariului Românul, iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trâmîtînd și prețul.

55 parale.

PREȚULŢ ABONAMENTULŢ.

Pe an pentru capitală.	28	sfanți.
pe jumătate an.	14	>
pentru districte pe an	32	>
pe 6 lune	16	>
pentru străinătate.	44	>

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANDIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATORE.

G H I M P E L E RECUNOSCĂTORŢ

Răposatul Mihale Bonea, înainte de a'și lua diua bună de la concetațiunii seî, ca recunoscîntă pentru diariul Ghimpele, care l'a apărat și l'a susținut în tôte timpurile și împrejurările, cum a susținut și pe 2 Mai, a oferit redacțiunii, din munca sea onestă, suma a 150 abonați, pe câte unŢ anŢ, ca să lŢ susțîă și dupe mörte cum l'a susținutŢ în viață.

AstŢ felŢ, dar, numărul abonaților Ghimpelei cresce de ađi înainte cu 150, peste 1107 ce avea până acumŢ.

Redacțiunea găsindu-se lingușită de această ofertă, aduce în publicŢ mulțămirele seîe răposatului Mihale Bonea, promițendu'i a'i cânta și după mörte «vecinica pomenire,» precum i-a cântat în viață «vrednicŢ esci.»

Redactore, EŢ.

București, 14 Noembriu, 1867.

Am đice că totulŢ merge bine în țerră, dacă nu ne-ar fi témă de D-niŢ Blanc-bec și tovarășiă, de atelagiulŢ eterogenŢ, care trage Terra TzarilorŢ, și care vorbesce și serie în două limbi, și clandestin în a treia. Ș'apoi când ar fi numai nobiliŢ de la Terra de această opiniune, dute vino, ne-amŢ mai îmbrănci, ne-amŢ mai bălăbani cu densiŢ, dar pasŢ de-i contra-đice că-ți sarŢ în cărcă toți dulăii, toți zavodii, toți căinii, cațeiŢ, șarlele și potaiele, te mușcă și te latră pe tôte tonurile, pe tôte limbele. Așa, dar, totulŢ merge reŢ, totulŢ merge anapoda, numai opoșițiunea cugetă bine, numai ea ține la cataramă. Fratele Chesarie, care în anii din urmă ai domniei lui Cuza, numea unirea dreptei cu stînga coalitiie monstruôsă, sau Calita monstruoasă, astă-đi simpatisă cu boeriŢ și beizadelele, pentru că generalul Sirmă face parte prin spontaneitate din comitetulŢ urechiatului Iépure. ParacliserulŢ deftereŢ, de țircovnicescă memorie, servă cu mânele la peptŢ, pe ilustrii descindinți ai autorilorŢ regulamentului. Erudiții Vechsler și Richter, scuturându-și perciunii de pufŢ, căotŢ laudă marelui PesmetŢ (posmagŢ), acompaiați de Domnul Carmelin, echo repetitorŢ a mai multorŢ fleculețe. Ce păcatŢ că musiu Boldur a plecatŢ, ca ambasadorŢ alŢ principe-

lui în perspectivă Nunuță I, cumisiune estraordinară către principele fără speranță, Cuza I și ultimulŢ, spre a regula cestiunea Orientului și a Fefeleiului, precum și spre a felicita pe cine se cuvine de reușita misiunei amiralelui Tegetof. Dără priimindŢ, dupe opoșiție, că totulŢ merge reŢ, ne mai spalămŢ ore chiar cu Dimbovița tötă, de RomânulŢ, Sentinela și Perseveranța? TotulŢ prin urmare merge bine. Merge bine, dără uitasemŢ că D. Marsillac, redactorulŢ francesuŢ alŢ Terrei francese, autorŢ alŢ causeriilorŢ, și altorŢ scrieri mucalite, ne pöte lua la forfecă. Ei bine! pentru ultima öră ne decidemŢ a susține că Terra merge reŢ, de frică că mâine poi-măine D. Marsillac, să nu-mi atace toaleta nevestei la vreunŢ balŢ alŢ curții în descrierea căroră e prea dibaciŢ.

CredemŢ însă că nu e destulŢ a spune numai că Terra merge reŢ: misiunea unŢ diaristuŢ e de a găsi și međile de îndreptare ale reuluŢ. PropunŢ dără unŢ singurŢ medicamentŢ la acesta: Să se alégă o cameră de boeri, beizadele și slugi boeresci, ca să scăpămŢ Terra din cădere, și pe șefii Terrii, de vre-o păruială spontanee, ca ceea ce era să se întemple la prima lorŢ adunare publică. TotŢ o dată consiliemŢ și pe onorabilulŢ D. Aristid Pascal, đisŢ și alŢ babachiŢ, a se tunde mărunț, căci fresa sa e cam provocătore, ca ceafa turcului cea rasă, și cocoșei cam sarŢ în capŢ.

Ne-amŢ fi oprituŢ pöte aici cu revista noastră politică, deca MonitorulŢ, anunțându prefacere în cabinetŢ, nu ne ar fi datŢ încă materie de vorbă. Ne facemŢ dără o datorie crescinescă consolându pe unii alții și indemnându-i să-și ție inima și să-și facă curagiŢ pentru reînțörcearea D-lui Arion la Justiție. Hoților de păgubași ai proceselor le pare bine, ei batŢ în pintenŢ, dără bieții destituiți đicu ore totŢ așa? Domnul Arion, departe de a lua în considerațiune vremile grele în care trăimŢ, puținulŢ salariuŢ alŢ judecătorilorŢ, bătrânețele ce se apropiu și de care trebuie a se îngriji cine-va mai de timpuriŢ, voesce a face pe bieții magistrați a semăna cu actorulŢ, care joc rolulŢ de prințŢ, de banchierŢ, de milionarŢ, pe când elŢ pöte cugetă că n'are ce mânca a doua đi. UnŢ bietŢ judecătorŢ sëracu, judecă adesea procese de sute de miŢ de galbenŢ, pe cândŢ mațele îi chiorăe de fôme, și đice D. Arion că nu trebuie să-și lingă degetele! Apoi pasŢ de mai trăsese în țerră asta, ca să te veđi și datŢ tégului. Și mai đicu unŢ alții ca să nu ție lumea cu Terra bo-

erilorŢ, care sunt berechetliŢ și chivernisitorŢ! Trăiască dér beizadelele și coconiŢ! JosŢ liberalii puritanŢ! Mörte lui Arion! SusŢ chiverniseala și mansupulŢ!

Pipăruș.

PENTRU CE SUNTEM SBIRLIȚI.

Pentru ce s'aŢ sbirlituŢ ađi și mai multŢ, ca căini lă-țoși de la curțile mari, cei de la Ghimpele și cei de la Terra, indată ce aŢ apărutŢ în MonitorulŢ oficiale DecretulŢ de convocarea colegiilorŢ electorali? Să întrebă fiă-care omŢ care nu face parte din această mare partită ce lucrăză spontaneŢ și numai spontaneŢ, și totŢ d'auna spontaneŢ! Și fie-care respunde la această întrebare dupe cumŢ ilŢ duce capulŢ seŢ interesulŢ.

UnulŢ đice că adevărata causă arŢ fi că noi, și cu cei de la Terra, ne amŢ sbirlituŢ, fiindŢ că amŢ perdutŢ speranța promisiunilorŢ ce ni se didese ore când din afară.

AltulŢ că vedëndŢ imposibilitatea de a ne mai alege deputați la noua Cameră, fiindŢ că acumŢ nu va mai fi ministriŢ de Interne ómeni care se bată telegrafulŢ până se-i rupă telurile și se pue totŢ pe StatŢ se le plăteseă, cu paguba lui și cu căștigulŢ nostru.

AlŢ treilea, celŢ mai limbut și mai reŢ crescut, đice că perđendŢ o mare sumă de bani la alegerile trecuțilorŢ anŢ, nu mai avemŢ acumŢ cu ce cumpăra voturile și că acesta e cea mai adevărată causă a sbircireiŢ noastre.

Și alŢ patrulea, și cu elŢ patru-đeci, seŢ patru miŢ, ori patru milióne, răspundŢ în gura mare, în cătŢ se fiă auđiți de tötă lumea, că adevărata și singura causă din töte, arŢ fi spulberarea intențiunile ascunse pentru care se otărise convocarea adunării de la RomânŢ.

Noi însă, care scimŢ pozitivŢ și sicurŢ cauza acestei sbirliri, drepte și legale, suntemŢ în pozițiune a o spune, dacă ne veți promise pe onöre că o veți ține secretŢ între Dumnévöstră.

Sciți cătŢ de multŢ ținemŢ noi la titlurŢ, la ranguri, la decorațiuni, mai cu semă că nouă ne este dată întėitarea în töte, și nouă ne-a stabilitŢ arhondologia töte drepturile, töte măririle, töte fericirile pă-

mântului, pentru că noi suntem născuți iar nu făcuți se ne bucurăm de toate drepturile cele dintei!

Totă lumea a recunoscut și recunoște această, afară de guvernul actual. El a avut curajul, curteza, mai mult încă, imprudența chiar a trece în capul decretului de convocarea alegătorilor, *coligiului al IV*, pe moșii, pe aceia pe care *D. Boerescu* îi numea în Camera, la 1863, *mulțimea brută, ignorantă*, care nu are conștiința faptelor sale.

Noi preferim se ne insulte, se ne bată cu bicele cu plumb în vîrf, se ne trecă în condică neagră, se ne inhame la jug cu vitele, însă se ne lasă se fim totu boeri, totu cei dintei în toate. Preferim mai bine titlu de *înaltă noblețe* de cât *onorabil publicu!* Dorim mai bine să fim incinși cu curele de lac vechi și încălțați cu botine de glase rupte, de cât cu bete țerănești cu trei culori și cu opinel.

Facem ca *D. Gr. Korosețu*, *respectosul* profesor de scrimă și gimnastică al societății din București, care își dă singur onoare d' a aduce la cunoștința publicului serviciile ce-l poate face! — Ne dăm și noi singuri onorea a fi cei dintei, în societate, chiar când alții nu ne-o dă.

Ast-felul cele de mai sus fapte ale ministerului actual fiind de o mare gravitate, atentându la pactul fundamental al nostru, crimă de înalt atac la interesele noastre, suntem decizi, — și acesta se rămăie erii între noi — suntem decizi ca în Camera viitoare se trimitem ministerul actual nu înaintea Curții de Casațiune se-l facă c' a fratele nostru Eperénu, dar d' adreptul la spinzurătoare. *Ich.*

SCOPUL NOSTRU

PARAFRASĂ LA ACEIAȘI RUBRICĂ DIN DIARUL „ȚARU”

Profesiunilor de credință le-a trecut veliatul, au ajuns, cum dăce confratele de la *Sentmella*, *carte vechie*; prin urmare ele s' au ștersu cu totul din lexiconul nostru politic. Golul însă a trebuit implinit, și pentru acest scopos, trei feți logofeți, trei bine crescuți coconășii, formându o *troică* sau *troiță*, dupe ce se gindira și se chibsuira, găsira *spontaneu* de cuviință a remplasa profesiunile de credință prin *scopu* sau *scopusu*: fondându ad-hoc și o fœe nu prea mare, fœia cu două fețe și cu două limbi, în capul căria figuresu numele *Blancbec*, *Aristid* al *Babachi*, și musiu *Crapu*, o anfibie cu un ochiu de sticlă, paraponisitu din streinătate, care a străbătutu țerile și mările, ca să vie a face opozițiune guvernului, pentru că l' a scosu din pâine.

Considerând, dar, timpul de ameliă electorală în care trăim; considerându că mandatul de deputat trebuie să fie ce-va bun de ore-ce boerii și-au deslestatu fălcile și 'și au deslestatu pungile; considerându că chiar simțimintele de patriotisnu *spontaneu*, pretind la dreptul de cetate; considerându că drăcoșii de alegători s' au învătătu cu năravu și nu-și mai dau votul ômenilor necunoscuți; considerându că boerii de la *Țarulă*, au introdus *scopurile* în locu de profesiuni de credință.

Deci, ca să putem și noi numi pe alegători, dupe esemplul *D-lui Blancbec* și compania, dăm în locu de pantahuză politică aiei mai la vale *scoposul nostru*.

Noi nu suntem o coterie, ci o gașcă, o orta, reprezentându vechile și de bunu soiă sevaiuri, cu totu apanagiul lor, adică, organicul regulamentu și slăvita *arhondologie*.

Înscriind în capul foii numele *Țarulă*, am voit să precisăm că suntem al *Țarulă* în piele și ôse, pravoslavnic ne intinați, și adoratori ai icônolor ce ne vinu din țerra lipovenescă. Pentru acest scopos promitem a deveni toți hagii de Moscova, botezându-ne cu aghiasmă de la móscele sfintului *Serghie*.

Adâncu pătrunși că temelia cea mai solidă a unei națiuni este moralitatea publică, vom ataca fără milă toate abuzurile celor ce nu voru adera la scopul nostru, căci numai nouă și la ai noștri se cuvine a-și linge degetele de miere. De aceea priimindu ori-ce reclamațiune ce ni s' aru adresa contra roșiilor; fie și ne fundate, luăm responsabilitatea afirmărilor lor; earu celor ce voru da votul pentru noi le trecem totu cu vederea.

Ca să fim conformi cu politica moscovită, stăpâna și susțitorea noastră, înființăm în biuroul redacțiunei bine făcătorea instituțiune a censurei, numindu pe *D. Blancbec*, mare forfecaru al articoloru atâtu politice cât și sciintifice. Am voi, ca fœia noastră să devie o oglindă a jurnalului de *St. Petersburg*, ca rașele acestu colosalu diaru, resfrângendu-se în noi, să lumineze pe toți Românii și să le arate pravoslavnică cale, ce duce prin sfintul enut la spăsirea păcatelor și mântuirea sufletului.

Diarul nostru va apărea de cine ori în limba romană și o dată, (Joia) în limbă pravoslavnică rusească, ca să scie și împăratul că-i suntem devotați, și aspiranți la crucea sfintului *Alesandru Nevsky*.

Vom arăta, dar, roșiilor că numai boerilor le e datu să stăpânească țera, căci, cum a dîșit Împăratul *Nicolae*, supușilor și lumii înainte rebelului din orient, așa dîcem și noi românilor: înțelegeți mojiilor și-vă plecați că cu noi e *Tzarul!* *Pipăruș.*

FAPTE DIVERSE

Într'unu comitetu *spontaneu*, se discuta principiul de drept al guvernoloru constituționale de a disolve parlamentele.

— Când unu guvern nu-i convine o cameră, dîșe un preopinentu, guvernul alungă Camera și face apelu la Națiune, la țerra. Propun, prin urmare, a funda unu diaru cu titlul *Țerra*, ca guvernul actualu, să nu pôta a se adresa de câtu la noi sau la *D. T. Pascalu* de la *Națiune*, care e totu allu nostru.

— Daru dăca guvernul va face apelu la *Românu* (pluralu) români?!?!

— A eșitu uă nouă fœie politică, fœie de ocaziune, oglinda fostilor privilegiați.

— Și cum e intitulată?

— Titula e conformă cu aspirațiunile partitulu ce reprezintă: ea se numesce *Țaru*.

La înteu *Noembre*, dupe ce *D. Ministru Președinte* a cetitu în Camera *spontaneu* corespondința între *Domnia Sea* și *D. Negri*, *D. Nicolae Ionescu* a cerutu *cuvântul*. *D. Ministru* însă rugându-lu să-i permită mai înteu *D-selu* se cetescă unu mesagiu, și cetind pe acela de disolvare, *D. Ionescu* a rămasu prin urmare cu *cuvântul* în gură.

Înregistrăm, daru, acestu faptu, ca la Camera viitoare, (de se va mai alege) să se scia că *Domnia sea* trebuie cellu d'ânteu se vorbescă.

Mercuri la 8 *Noembru*, cu ocaziunea reprezentărei *Favoritei*, în beneficiul *Săraciloru*, la ușa teatrulu era unu împărtitoru care striga mereu:

— *Țerra gratisu!*...

— Ce felu? întrea unu *muscalu* pe unu *austriacu* care tocmai intra în teatru, înainte boerii ne didu *Țerra* pe câte o cruce s' u pe câte unu titlu, și astă-și ne-o dă *gratisu*?

— « S' a schimbatu boerulu, nu e cumu ilu scii... răspunse austriaculu.

Aflăm că birtășii și tutungii au otărăt, — în lipsa de Camera, — se se strîngă și ei *spontaneu* și se formuleze unu votu de blamă contra Ministerulu pentru că a călcatu regimela constituționale, disovându Camera fără prealabilele înțelege cu dîșii, faptu care se consideră și ca o lovire de Statu, adică a pungii lor.

În ziua disolvării Cameriloru, *D. Boliacu* voindu să se îmbrace uite, s' a pusu pe dosu haina, îmblănită cu *Astraganu de colorea nordulu*.

— Ce însemneză acestă? întrebă unulu.

— Ce felu? Nu scii că atunci cându cine-va îmbracă haïna pe dosu, se schimbă timpul.

— Timpulu *Domnulu Boliacu*, adaoșe celu-l'altu, nu se pôte schimba nici uă dată, căci scia se se dea dupe elu, dovadă chiaru blana după haïna ce pôrtă.

La banchetulu datu în sala Otelulu comună la Parisu, în onorea *Maestății Sella* imperatorele *Francisêu Iosef*, imperatorele *Napoleon* a ridicatu unu toastu la care *Augustulu* ôșpe a răspuns că este forțe simțitoru și că, visitându mormintele strămoșiloru s' e la *Naney*, s' a rugatu lui *Dumneșu* să se învrednicescă a fi și *Maestătea Sea* îngropatu acolo, adică în pământu strein.

Acastă dorință suntemu sicuri că se va împlini, mai cu sémă de va fi adevărată alianța sea cu *Francia*.

Unu june român astă veră la *Kissingen* rugă pe *Primare* s' e lă prezinte *Dómnei Princese* **, care tocmai da unu balu.

Primarul, după cererea sea, îl recomandă cu numele de *Principele B....* și *Princesa* îl și invită la acelu balu.

În balu *Princesa* întrebă pe unu altu român de familia tănărulu *Prințu*.

— Nu este nici elu, nici familia lui principu, cum nu suntu eu chinez, dîșe românulu.

Princesa se supără grozavu, observă *Primarul* că a înșelatu-o; erii pe junele principe improvizatu îl invită să se tragă din sala balulu, fiindu că a abuzatu de încrederea sea.

A doua zi întrebându-lu cine-va de ce s' a luat unu titlu ce nu l' are, elu a răspuns:

— Ce felu? Dacă tată-meu a fostu *Caïmacanu*, eu nu suntu *Prințu*? *Io.*

O GLUMA.

Mă plîngeam că murdăria
Zace la ferestra mea,
Și că pôte *Primăria*
De acestă nu scia!
Eaca însă că o cetă
De căini mari și leșinați
La ferestra mea s' arătă
Cu dinți aprigi înarmați.
Ei au mirositu îndată,
Unu calu mortu aci uitatu,
Și bucată nu bucată
Într'o nôpte l' au mâncatu.
Ear unu epistatu a dîșit,
Că *Primarul* iașu trimis!

G. Sion.

O COMEDIE VECHIA

Cădendu-ne în mână acestu manuscris, îl dăm publicării pentru originalitatea și pentru vechimea sea, din punctulu de vedere ca stilu și ca oglindă în carese vede starea societii din zilele lui *Ioan Caragia V. V.* care are și așu o sumă de urmași.

Originalulu aceste bucați îl posedă redacțiunea.

Redacore, EŪ.

În sêra ce au fugitu *Măria-sa Vodă* *Ioan Gheorghe Caragea* din *București* s' au găsit acestă comedie aruncată pe poduri de unu ipoclimenist neștinu.

1818 Septembrie 29.

Starea țerei Românești în zilele *Măriei-selu* lui *I. Caragia V. V.* pe vremea *sidosi*, tipărită cu cheltuiala săraciloru din ceia ce le-au mai remas. S' au adăogatu și povestea husmeturiloru și obșteasca anafora a boeriloru, pentru pravilile *M. S.* ce au orinduitu.

Scrise toate acestea de unu prea iubitulu al *Măriei-selu*.

„Starea țerei acumu în zilele *M. S.* lui *Vodă I.* *Caragea v. v.* *Domnu* alu țerei Românești.”

Aflându morții de *Asidosie*, au trimis unu dinstreșii să vedă cumu petrecu ômenii în țera, care, întorcându-se, arată starea țerei.

Acastă comedie se înțelege că se arată într'o câmpia plină de morți care, strinși fiindu pe lângă unu focu mare, ascultă la cinei obrazu ce vorbescu.

„Moșu *Stan Păcălabu*,

„*Ioniță* sinu *Diaconu*,

„*Voicu Zapciu*,

„*Marinică Băiatu*,

„*Dincă Logofetelulu* de *visterie*,

„*Totu* *Norodulu*.”

PARTEA I.

Moșu Stanu. Bine ai venitulu fătulu meu; curindu te-ai întorsu!
Ionică sin Diaconu. Curindu . . . mie mi se pare că prea multu am zăbobitu; și de veneai și tu cu mine, trebuia, cum ești așa bătrân și nu pocă alerga, ori să te lasu acolo singuru, s' eu să rămăie și eu acolo cu tine, în necazurile acelea. . . .

Moșu Stanu. Ce și . . . ci? Acum n' e . . . zuri! Acum când dăjdiile sașu ertatu, orinduelile de untu, orinduelile de care de sare cu totul au lipsitu; angaralele, podvezurile nu se mai aude, după dîșa lui *Dincă logofetelulu* de *visterie*, ce a sêră au venit și ne dîșea că însuși elu a umblatu din satu în satu cu porunci *Domnești*, povestitore de această milă *Domnescă* ce au dăruit țeri prin pitac *Măria Sa Vodă* în ziua de *Sf. Vasile*.

Ionică sin Diaconu. Adevăratu povestitore, că ca o poveste trecu; ținu cât amu dîșe basni basni.

Moșu Stan. Noi gândeam că alergu să ne dai de șcire să cșim și noi cu toți mai curind în lume, acum cându putemu trăi în liniște, după dîșa acelu logofetelulu.

Ionică sin Diaconu. Adevăratu, liniște de milă, liniște de de blăndețe, de ertare; și de jafuri, și de prăji focu și pârjolu.

Moșu Stanu. Păsemnen' am priceputu noi bine, acelu cuvântu (*sidosie*) ce ne dîșea logofetelulu că sașu publicarisitu. Acestu cuvântu măcaru că este grecescu, dar totu d' auna aușindul în urma răsămirișilor, gindiam că va să dîșe ertare de dajdie, cea ce pe alte vremi apururea se păzea.

Ionică sin Diaconu. Adevărat, cuvântulu acestă însemneză, că aușim și eu de la părinți mei, cum că de câte ori, dupe răsămirișii, se publicarisea această *asidosie*, peșinu se punea în l' crearea; dar acum se vede, că ori cuvintele sașu întorsu pe dosu ca cându amu întore voia pe cea altă parte, și *asidosie* însemneză dajdie și dajdie *asidosie*; sașu că faptele o-

menești sau sucitū, adică, cumū amū dice : cāndū vrei sū mănānei cēi bāturū și cāndū vrei sū umbli stāi, și cān "vrei sū stāi tu atuncī alergī. Moșū Stan. Ionică, fātulū "eu, eū nu poc. a pricep ce dīci : spune māl curatū ce ai vēdūtū in lume? ce te-ai speriatū d. "e-ai întorsū așa curindū?

Ionică. Bine știi, moșiule, cā in anulū al II-lea alū Domniei M. S. Domnului Nostru Ioan . . . . .

Moșū Stanū. (impediciāndulū) Dīci cā ce ai fostū acumū nu nai este; cā noi suntemū aici ca niște dușū dupē lume! Ai vrei ca și aicea sū ne stāpānescā?

Ionică. Ei bine! cine ai fostū Ioan Caragea V. V. cāndū tu erai pīr-cālābū și eū sindiciū? Pentru o rāsūrā ce eșice cam īndoitū și īntreitū atātū la tetraminiū cātū și la triminiū a ajunsū Domnū.

Voicu Zapciu. Tetraminiū și triminiū, ce dīci și nu dīci māl bine trimino, tetraminiū și demino triminiū!

Ionică sin Diaconu. Nu pricepū ce dīci! fā-mā sē īnțelegū cā tu ești celū ce ne luā banī . . . . .

Voicu Zapciu. Așa este, dar din poruncā? nu ții minte? "țī ai uītātū, cāndū vā dīcemū tetraminia minzilhanelorū pe Martie, Aprilie, Maiū și Iunie? Și apoi tetraminia lū Iunie pe Iunie, Iulie, Augustū și Septembrie; și triminia lū Maiū, pe Maiū Iunie și Iulie. Asemenea și cele lante tetraminiū se incepe de la Martie și se sfīrșete la Iunie; cea lantā tetraminie in locū se începā de la Iulie, incepea de la Iunie, luindū o lunā din cea lantā tetraminie, și unde o tetraminie pe lmba grecescā va sū dīcā vreme de 4 lunī, ea sū face numai pe trei lunī . . . . .

Moșū Stanū. Pī māl bine cā o face . . . . .

Voicu Zapciu. Bine dīci, o face, cāci o lunā īntreā in douā tetraminiū par' cā ar fi . . . . . in douā luntre . . . . .

Marinicā Băiatu. Iar bine cā atuncī cāndū se fīnēcā o luntre totū rāmāne in cea laltā . . . . .

Moșū Stanū. Iar bine, fātulū meū, din gurā; dar cu fapta fōrte rēū, pentru noi, cā nu scāpāmū de o tetraminie și peșin īntram in cea lantā, totū cu o lunā, par-cā am fi fostū legați totū cu unū lanțū și de o parte și de alta.

Ionică sin Diaconu. Ce dīci, moșicule, cā totū cu o lunā īntāmū in douā tetraminiū, și nu dīci cā totū cu o lunā īntāmū și in tetraminiū și in triminiū, cāci totū pe acele lunī ne cerea banī și de tetraminiū și de triminiū?

Moșū Stanū. Ca tăceți acumū, sū vā spuie Voicu Zapciu, cā știe māl bine, ca unū zapciū ce a fostū.

Voicu Zapciu. Asemenea și la triminiū și la diminiū, care ș'aceste diminiū le putemū numi mono-diminiū totū pe limba grecā, cā este limba bogatā și frumoșā, iar nu ca a nōstrū sārācutā.

Moșū Stanū. Cu bogāția limbii lorū s'au īmbogāțitū calici de greci din sārācutā limba nōstrā!

Voicu Zapciu. De era și monomia, o puteamū numi dimonominie, adică īndoitā monomie, și atuncī amū face luna de 60 de dīle; iar dajdia s'arū numi dajdie de lunā, ca ridicile de lunā.

Dincā Logofețelū. Tacī, pentru Dumnețelū, sū nu ne auđā Belu....

Moșū Stanū. Ba māl rēū de cātū ridicile de lunā, cā acestea iese, o datā; iar acea dajdie arū fi cum dīci de douā orī pe lunā.

Ionică sin Diaconu. Ajungvā! ascultați ceia ce amū vēdūtū acumū pe vremea asidosiū, daca vreiți se ascultați, daca nu, lāsāțimā sū mā o-dihnescū cā numai eū știi cā amū trasū pānā amū scāpatū din māinile lorū.

Moșū Stanū. Scōlāte Ionică nu te culca, spune : și iartāne fīndū cā noi n'avemū regulā in țērā ceia ce vrei sū avemū . . . . .

Ionică sin Diaconu. Știi bine, moșicule (sū venimū totū la vorba din tēi) cā pentru acea rasurā și orū și ce arū fi totū ne puse nfiare, ne īnchise in coteneatā, ne afumā cu pucioasā, ne cāznea dīoa și nōptea unde amū și muritū, ca vā de noi, ne spovediți și ne cuminecāți. Acum n'amū apucatū bine sū ajungū in satū, și ca unū ceasū de departe au-țeamū chioțe, rachete, strigāri și vātāturi; eū gindeamū cā de mare bucurie și de mare veselie numai știi oamenī ce facū, dar ce sū vādū?.. Și ce s'auđū? Bārbați legați cotū la cotū, nevestile īnchise prin coșiare, slujitorī cu bicele asupra lorū! . . . . .

Marinicā Băiatu. Și va fi fostū bice cu glōnțe pin sfīrcurī cumū era pe vremea nōstrā! . . . . .

Ionică sin Diaconu. Copiī rācneā, fețele plāngeā și zapciū strigū: ban! ban! (cā clopotele de la biserica Domnescā din Curtea Veche) cā in urmā numai auđeāi, de cātū par-cā urlāu miī de sute de lupi din tōte părțile. Chemū pe logofețelulū Zapciulū, ilū īntrebū, ce e pricina: elū imī citește porunca; veđ cā se cere de lude cāte89 banī și 90. Dīci cātre elū: bine, cāndū nu era asidose, atāția banī de lude nu se cerea. Acum in vremea asidosiū cum ai ajunsū ludele la atītea banī? — Cāndū ai ști, imī dīce logofețelulū, violenele mijlōce ale boierilor, nu te-ai mira pānā īnt'rātātū, cā asemenea mirare mā coprinsese și pe mine, dar īntimplindūmū logofețelū pe lāngā unū zarafū de ai boierorū și vorbā făcāndū cu densulū, im dīcea: — Ce? nu veđi cā acum ai eșit draculū uscatū pe pāmētū. . . . . nu veđi cā ne māl avāndū ce numire sū māl dea la dājdi, ai gāsītū mijlocū cu casa leflorū de despoaie lumea . . . . . Cā unde māl nainte acēstā casū era o bogatēā, acumū ai fācut' o doā milio-ne, și pe tōtā luna. Arātāndū lipsā de banī, ai īncārcātū ludele māl multū de cātū peste tōte ludele odatā; ai izvoditū și banī de salahorī, banī de carā pentru octāți, la care trebuință, unde se cerea cāte cinci sū de ce par. (sā dīcem) de omū și de carū, ei ai īncārcātū cāte 50 și 100, și unde se cere 100 de salahorī și 50 care, ei arātā cā se cere 1000 de salahorī și 500 care; dupe acēstā vrēndū totū sū māl scōțā māl multū banī, ca dīntro' o fīntinā slobodā. . . . .

Dincā Logofețelū. Adevāratū, slobodā, cā cine vine bea din' trnsa. .

Ionică sin Diaconu. Ai izvoditū prin Samureași și Basalia Adaliī. Acolea unde se cheltuia unū banū elū 10 și 100 īncāre la scōtēlā, īncā și multe ne plātite (ca sū nu le dīcemū māl tōte) le-ai arātātū la scōtēlā de plātītū cu sūme marī, in cātū milio-ne peste milio-ne sū fāutū acēstā cheltuiaā a Adaliī, cariī, acēști banī, iau aruncat pe tōte braslele, afarā de boerī, ca sē nu remōie nicī unulū ne mulțumitū acumū in fericile dīle alle mārīci sālē lū Vodā.

Marinicā Băiatu. Adevāratū fericite pentru elū, dar pentru noi tī-cālōse! . . . . .

Moșū Stan. Tacī tu aici pānā va isprāvi Ionică sin Diaconu. . .

Ionică sin Diaconu. In urmā vādīndū cā nu se pōte rēspunde atītea banī, și județele au īnceputū a se sparge, omeni a rēspīndi, s'au fācutū cā face scādēmīntū și adevēratū scādēmīntulū s'au fācutū, dar ce folosū, cā aceste lude ce ai scādūtū, scōtīndule in banī, le-ai aruncatū iarāși pe lude, numīndule lipsa ludelorū; māl pe urmā vēdēndū cā și cu acēstū mijlocū, rāmāne sumā de banī rēmāșitā, ai aruncatū acēstā rēmāșitā asupra scutelnicilorū și celorlānte brasle de prin tōte orașele și satele cu numire de rēmāșitā fugarilorū. . . . .

Marinicā Băiatu. Tatā, așa și scutelnici și poslujnici plātescū birū acumū! . . . . .

Moșū Stan. Bine veđi. . . . .

Voicu Zapciu. Ce dīci scutelnici și poslujnici numai! . Nu dīci și postelnici, și neamurī, și Mađilī? . . . . .

Moșū Stan. Unde dar suntū acele privilegiurī boerești ce auđeam de la bātīnī cā sū īntāritū din vechime de prea uternici īmpērați și o-datā se pāzea? . . . . .

Dincā Logofețelulū. Toți banī in gātulū s tani, dīce o vorbā romāneascā! Sā dīcemū dar și noi, tōte privilegiurīle țērei in gātulū Belulū. . . . .

Voicu Zapciu. Dar nu vedeți o minun , cā și Consoli vēdū și tacū. Ca cāndū ș'arū fi datū spatele cu ei! . . . . .

Ionică sin Diaconu. Iarāși atī eșit dīn drum afarā! Așteptați pānā voi isprāvi cāte mī-au spus acēlū logofețelū, cā ai auđitū din gura zarafulū, ș'apoi veđi māl vorbi și voi . . . . .

Moșū Stan. Vor māl vorbi cēi vīi, cā noi amū datū și amū luatū, dupe cumū dīci greci! Incepe Ionică de unde ai lāsātū, cā așa vorbindū uitāmū cursulū vorbi. . . . .

Ionică sin Diaconu. Cu aceste felurī de mijlōce (dīcea logofețelulū cāi spunea zarafulū) și felurimī de numirī, dupe ce ai vēdūtū in celle dupe urmā, cā toți, și birnici, și scutelnici, și poslujnici, īnpreunā cu tōte cele-lānte brasle ai datū pe brīncī. . . . .

Moșū Stan. Tot māl are Ionică dragā, pānā se va vedea și brasla boerescā, īncēsā cu teiū, și īncālțātā cu opīnei de lemnū.

Dincā Logofețelū. N'a . . . ș . . . a, māl bine sū dīcemū dar și noi : toți greci sū mōrā, dupe cumū dīcea odatā Manea nebunu toți boeri sū moarā.

Moșū Stan. Sā dea Dumnețelū!

Ionică sin Diaconu. Tot-d'auna imī furī vorba, nu māl lași sū isprāvescū? Ș'apoi īi māl dīce și tu ce veī vrea;

Moșū Stan. Iartāmā Ionică, prea curioșe mi se pare unile din cāte dīci.

Ionică sin Diaconu. Atuncī moșule, ca niște omeni fārā de sațin (dīcea logofețelulū cā auđise dela zaraf) scōtīnduse cā acele mijlōce sū māl gāsēsēcā, cu care și dājdiile sū nu lipsēsēcā, și husmeturīle sū le ia tot cum le-ai luatū pānā acumū, adică īnđecite și māl bine de cātū cele canonisite de īnsuși prea pterniciū Īmpērați, ai izvoditū acēlū mijlocū violēnū și īnselātorū, adică scōtīnd cā face orīnduiala untulū, cā face orīnduiala celorlurī de sare și cā face tōte dājdiile cu rasura lorū pe anū, din tōtā sumā de banī pe jumētate, iau aruncatū pe jumētate, și jumē-tate ai remasū sū īncare pe lude, care jumētate, de și se numea jumātāți, dar suntū milio-ne īntregī și acēstā jumētate, ce ai aruneatū pe husmeturī, ai numit' o asidose, ca cāndū husmeturīle nu le plātīt' ot noi, și acēstā asidose ai aruncat' o in dīoa de st. Vasile, prin luminātū pitacū alū Mārīi Sālē ca unū dar cātre țērā.

Moșū Stan. Adică ai iertātū ceia ce numai putea lua, ceia ce numai putea īmplīni, ca cumū amū dīce: ai ertātū pā celū fārā de ochi de pedēpsa ochilorū.

Dincā Logofețelū. Adevēratū cā o asidose s'ar putea numi și acē-sta, cāndū n'arū fi īncārcātū acēști banī la husmeturī; dar acumū cānd nicī unū banū nu se vede ertātū! Īncā de vomū scōtī bine, māl multū banī ese cu acēstū mijlocū, de cāt māl nainte, cāci īncurendū husmeturīle peste fire, ca și in cēi-lanți anī, adică īnđecitū și māl bine de cātū ceia ce are, și era canonisitū din vechime, și aruncāndū și sumā jumētate asupra ludelorū, trece cu multū sumā banilorū, ce se īmplīnea in cēi-lanți anī!

Voicu Zapciu. Dar ludele, se īncāreā acumū cu cuvīntū cā se ia dajdia micā.

Dincā Logofețelū. Adică vor se īmplīnescā, ceia ce s'au fācut, cā ai iertāt tot dīn lude, și īncārcātura husmeturīlorū sū le rēmāie pe d'asupra ca fuīorū popi.

Moșū Stan. Sārāci frāți, ce ai māl rēmāsū! Vai de ei și de copī-lāși lorū! . . Bine dīcea, Ionică Dragā, cā orī cuvīntele sū īntorsū pe dos, sū cā faptele omenești sū sucitū. . . . . Māl dīci și eū dela mine cā orī Dumnețelū ai lipsit din lume, s'au cā frica de Dumnețelū numai este in lume! . . . . .

Dincā Logofețelulū. Nu dīci māl bine cā tōte īnfīntā suntū ș'a-cumū dupe cumū firea le-ai fācutū; iar omeni le-ai schimonositū și le-ai pocītū, de cāndū ai lipsitū temerea de Dumnețelū, numīnd' o dupe interesulū lorū.

Moșū Stan. Batālū D-țelū de Interes; acēsta ai fācut pe luda de ai vēndūtū sāngele celū nevīnovātū!

Voicu Zapciu. Slavā Domnului, cā n'au scosū bir și morților, cā eramū sū pāmītū.

Moșū Stan. Atāta lipsa!

Ionică sin Diaconu. . . U . . . f . . . nu vreiți sū ascultați puțīntelū pānā voi isprāvi! — „Spune dragā (dīsei cātre logofețelū) ce "țī māl dī- cea zarafu; iar elū, numai știi, (imī dīse) ce māl fācea; cine sū le ție minte pōte! De ar fi avutū cinevași de ce urechi, iarāși nu' ī ajun- gea sū auđā; atāta știi ca acum, de odatā sū cere banī, pe cāte lunī nu le-ai luatū nimicū, ca sēi īnșele; adică pānā vor semāna! . . . . .

Voicu Zapciu. Și cāndū n'au fostū dajdie! in veđi ai vādūtū acēsta. . . . .

Ionică sin Diaconu. Așa spunea logofețelū, dīcēndū cā cere banī și de husmeturī, și așa dījmariū īi trage de o partē, oeru de altā parte, și zapciū dīn tōte părțile, afarā de polcovnicī, cāpitanī și hoști de beilicīlī cē'ți suntū știuți. Acestea suntū racnetele, acestea sunt jālele, acestea suntū vātāturīle ce se auđū din tōte părțile, cāci ei cāznescū pe bieți omeni ca jidovi pe Hristosū. . . . .

Marinicā Băiatu. Frumosū dar de sf. Vasile! . . . . .

Ionică sin Diaconu. Ai vorbindū cu logofețelū, veni unū slujbaș și īncepu amī cāra și mie bice pe spinare, dīcāndū: tu ce șeđi aicea și nu mērgī se'ți plātēști ceia ce te-ai ajunsū!.. Dupe elū vēđū pe pāgāni de dījmari și pe nolegiūți oierī, mērgāndū și strigānd: prin- delū, țīnelū nu' lū lāsā; apucālū sū ne plātēsēcā și nouā; ēr eū deabea scāpāndū din māinile lor, nu știu cumū fugiī și veniī iarāși aici. . . . .

Marinicā Băiatu. Nu' māl bine tatā, aici in foculū Dumnețescū, de cātū acolo in foculū omenescū? . . . . .

Moșū Stan. Acēstā, fātulū meū, domnulū știe; bine cā nu eșīrām cu toți de aici pānā nu veni Ionică sin Diaconu, cāci ce era sū pāmītū! . . . . . Cu tōte acestea gīndescū, Voichiță dragā, cā māl puțīnī banī iau acum dīn țērā, de cāt in vechime; cāci acumū suntū lude puține, iar atuncī auđeam cā erāu multīme de lude; tu ca unū zapciū ce ai fostū, trebuie sū știi māl bine dal de acestea? . . . . .

Voicu Zapciu. Și acēstā, moșicule, cā pe acea vreme ludele erāu numai par. 4 la o dajdie, iar acumū se urcā de la par. 40 pānā la 90, afarā dīn rasurī și altele. . . . .

Ionică sin Diaconu. Va sū dīcā cea māl micā dajdie este īnđe- citā de cātū cea māl mare de atuncī, iar cele-lānte sūme nesocōtite!.

Voicu Zapciu. Cam așa unū lucru. . . . .

Marinicā Băiatu. Bre . . bre . . bre . . cāte dievolīi izvodescū omeni!

Moșū Stan. In vremea rāzmīriți, erāu dājdiile marī, dar tot sū māl gāsea cāte unū banū pe la sārāci.

Voicu Zapciu. Așa este, dar atuncī se vārșa haznaoa īmpērātescā in țērā; ear acumū ceia ce īntreā, īntreā in gura grecilorū ca cānd arū īntreā in gura lupilorū.

(Va urma in No. viitorū Partea II și III).

Corespondința particulară a GHIMPELUI

Viena Noembre 1867.

Domnule Redactor,

Aici in Viena se află o foaie intitulată Fremden-Blatt (Gazeta Străinilor) unde se trecū toți străinii cāți īntreā și eșū in acēstā cetate. Cred cā n'arū fi reū sū īncepī a pune și in foaea D-tale pe toți acei cāți eșū și īntreā in fericitele orașii ale Europei, dīntre concetățienī nōstrii cu rangurī.

Iată ce felū se trecū eī in fōia Vienescā. Copiezū dupē supli-mentulū numitei fōi, cu No. 214, dīn dīua de Miercurī, 7 Au- gustū s. n. 1867.

Pentru ca sū pufnești de rīsū și cu D-ta īmpreunā toți o- meni cu minte, iau īnsăși otelulū Rōmischen Kaiser in der Stadt.

- Principele Lubomirski, Paris.
Principesa Lubomirski, Paris.
Graf W. Sewchin, Russland.
Graf Șoimescu, Bucuresci.

Eată ce facemū noi cāndū mergemū prin străīnătate, flīnd- cā ne temem cā figura nōstrā, posele nōstre, manierele nōstre, streine de totū ce este bun și frumoșū, ne vorū face pōte sū trecemū in ochiī celorū cari ne abordāđā de selbaticī, apoi ne dāmū titlurī, rangurī, trīntimū ochelari, luāmū trāsūrī cu li- vre, ne rostogolīmū in mijloculū lorū cu unū aer de adevāratū parvenitū și, cānd trecem pe dinaintea Cafenelei de Europa spre esemplu, aici la Viena, piața st. Ștefan, auđim dīcāndā- se, flīnd-cā nu ni s'acītītū īncā numele in foaia străinilorū unde ni se vede rangulū de Grafū, dīci dar cā auđim dīcāndu- se in urma nōstrā :

— Schau das ist der neue Ambassador von China.

Riđi, Domnule Redactore, sū māl bine plīngī, cāci tōtā lumea nu pōte fi Democratū, și acēstā uștrīnță a Concetățē- nilorū nōstri imī īnsulā māl multū simțimīntele lūi Eraclit.

Apoi cāndū mergemū pe la băi, ne dām titlurī de Grafī, principī și māl scīu ce. Ne presentāmū ast-felū și īngrijīmū ca tot-d'auna sū īnșoțīmū cu un buchet ie 2 sū 3 florinī Carta vōstrā de visitā care avemū grijā tot-d'auna a face sū aibā o Corōnā.

Cāt pentru de seū von, seū fon, acesta este īndispensabile. In a doua corespondința itī voi da māl multe nume.

PUBLICAȚIUNE

PREFECTURA DISTRICTULUI ILFOV

De și dupē lege Guvernul avea drept a numi d'a dreptulū pe membrii Camerī de Comerciū, pentru cā nicī dupē a doua convocare, la 15 ale corentei, DD. Comercianți și industriași ai Ca- pitalei nu s'au adunāt in numărul cerut de art. V, ca sū se pōtā proceda la alegere, dar pentru a da o dovadā mai mult cā el dorește ca Membrii dīsei Camere sū fie aleși mai bine de cātū nu- miți, īnvīt pentru ultima orā pe toți DD. alegā- tori și eligibili, publicați in Monitorul Oficial No. 155, 156, 157, 158, 162 și 163, ca la 26 Noembre corent, sū se adune in localul Ghica de la īntrearea Cișmegiului, la 10 ore de dimīnēțā, pentru a proceda la alegerea a șēpte Membrii pentru dīsa Camera.

Sunt sigur cā DD. Comercianți și industriali, aprețīnd īnsemnātōrele avantajie ce va produce īnstituirea Camerī, pentru desvoltarea Comerciul- lui și industriei naționale, se vor grābi a se a- duna in arātata dī in numărul legiuit, cunoscēnd cā la dīn contra Guvernul se va vedea nevoit a usa, in fine, de dreptul ce'ī dā legea, fīnd cā Ca- mera urmēzā neapārat a se constitui pānā la fi- nele lui Noembre.

Prefect, C. Ciocărlan.

TEATRU ROMAN

Joi 16 Noembre se va reprezenta piesa MOȘ PIPIRIGU Comedie Vodevilă in 3 acte.

TEATRU ITALIAN

Vineri 17 Noembre se va reprezenta piesa SONAMBULA Melodramă in 3 acte.

Tipografia lucrătorilor Asociați.

Leh des.

stab. Lit. M. B. Baer.

Partida opoziției reavîndu Capu, streinii voiesc să-și pue unul fără creier. — — —

Unu monstru voindu se face unu saltu gimnasticu, se sară peste o stîncă forte înaltă pentru puterile sele, ca se ajungă la țintă, a facutu unu saltu mortalu, căci a cădutu în prăpastia ce despărtea stîncă Mitropoliei de cea laltă. —